I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

EURONEST PARLAMENTĀRĀS ASAMBLEJA

EURONEST PARLAMENTĀRĀS ASAMBLEJAS REZOLŪCIJA [1]

par ES dalībvalstu un Austrumeiropas partnervalstu kopējām nostājām un bažām par ārpolitiku un ārējiem draudiem šo valstu drošībai

(2016/C 193/01)

EURONEST PARLAMENTĀRĀ ASAMBLEJA,

— ņemot vērā 2011. gada 3. maija *Euronest* parlamentārās asamblejas dibināšanas aktu,

— ņemot vērā Austrumu partnerības samita kopīgo deklarāciju, kas tika pieņemta Rīgā 2015. gada 21.–22. maijā,

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas kaimiņattiecību politikas pārskatīšanu [2],

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2015. gada 9. jūlija rezolūciju par Eiropas Drošības programmu [3],

— ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2015. gada 11. jūnija rezolūciju par stratēģiski militāro stāvokli Melnās jūras baseinā pēc tam, kad Krievija nelikumīgi anektēja Krimu [4],

— ņemot vērā Komisijas 2015. gada 28. aprīļa paziņojumu par Eiropas Drošības programmu (COM(2015) 185),

A. tā kā pēdējos gados starptautiskā drošības vide Eiropā ir krasi izmainījusies, ievērojami pieaugot globālajiem traucējumiem un rodoties jauniem reģionāliem un vietējiem konfliktiem Tuvajos Austrumos, Ziemeļāfrikā un Austrumeiropā; tā kā šo konfliktu un cilvēktiesību pārkāpumu pastāvīgums karadarbībā iesaistītajos reģionos ir radījis nepieredzētu tādu cilvēku kustību, kuri meklē aizsardzību kaimiņvalstīs un ES dalībvalstīs;

B. tā kā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 21. pantu ES ir apņēmusies īstenot daudzpusējību kā globālās pārvaldības modeli; tā kā Apvienoto Nāciju Organizācija nodrošina unikālu starpvaldību forumu, kurā tās dalībvalstis var diskutēt un veikt kopīgus pasākumus saistībā ar globāliem jautājumiem, piemēram, miers un drošība, cilvēktiesības, konfliktu novēršana, atbruņošanās un terorisma apkarošana; tā kā ES un tās dalībvalstis kopā ar partneriem un līdzīgi domājošām valstīm konstruktīvi piedalās Apvienoto Nāciju Organizācijā un citos starptautiskos forumos, lai reaģētu uz jautājumiem, kas rada bažas visā pasaulē un reģionos un kas ir saistīti ar starptautiskajām tiesībām;

---

[1] Pieņemta 2016. gada 22. martā Briselē Beļģijā.
[2] Pieņemtie teksti, P8_TA-PROV(2015)0272.
[3] Pieņemtie teksti, P8_TA-PROV(2015)0269.
[4] Pieņemtie teksti, P8_TA(2015)0232.

C. tā kā Eiropas kaimiņattiecību politika (EKP) tika izstrādāta nolūkā stiprināt Eiropas Savienības (ES) partnerības ar kaimiņvalstīm, lai tādējādi izveidotu kopīgu demokrātijas, cilvēktiesību ievērošanas, tiesiskuma, stabilitātes, drošības un labklājības telpu;

D. atgādina, ka Eiropas Padomes Venēcijas komisijai ir pieredze un specializētas zināšanas konstitucionālo tiesību jomā;

E. tā kā Austrumu partnerības pamatā ir saistības ievērot starptautisko tiesību principus un pamatvērtības, tostarp demokrātiju, tiesiskumu un cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu;

F. tā kā, parakstot divpusējos asociācijas nolīgumus ar Eiropas Savienību, Gruzija, Moldova un Ukraina kopā ar ES apņēmās sekmēt, saglabāt un stiprināt mieru un stabilitāti reģionālajos un starptautiskajos aspektos, kā vienu no politiskās asociācijas mērķiem;

G. tā kā saskaņā ar Komisijas ceturto un pēdējo 2015. gada 18. decembrī pieņemto progresa ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei par to, kā Gruzija īsteno vīzu režīma liberalizācijas rīcības plānu (*VLAP*) kopš 2012. gada jūnija, kad tika uzsākts ES un Gruzijas vīzu režīma liberalizācijas dialogs, Gruzija ir veikusi visas nepieciešamās reformas, lai nodrošinātu efektīvu un ilgtspējīgu visu to kritēriju sasniegšanu, kas izklāstīti *VLAP* otrā posma četrās daļās; tā kā saskaņā ar *VLAP* Gruzija ir īstenojusi vairākas likumdošanas un institucionālas reformas šādās jomās: dokumentu drošība, robežu pārvaldība, migrācijas pārvaldība un patvērums, sabiedriskā kārtība un drošība (organizētās noziedzības, korupcijas, kontrabandas, noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizācijas un narkotiku apkarošana; tiesu un tiesībaizsardzības iestāžu sadarbība; personas datu aizsardzība; un cilvēktiesību, tostarp minoritāšu tiesību, aizsardzība);

H. tā kā 2015. gada 18. decembrī Komisija iepazīstināja ar sesto un pēdējo progresa ziņojumu par to, kā Ukraina īsteno *VLAP*;

I. tā kā ES un Armēnija 2015. gada 7. decembrī uzsāka augsta līmeņa sarunas nolūkā panākt jaunu visaptverošu pamatnolīgumu, kurā būtu iekļauta politiskā, ekonomiskā un nozaru sadarbība;

J. tā kā saskaņā ar 2015. gada 21. un 22. maijā pieņemto Austrumu partnerības samita kopīgo deklarāciju Krievijas agresija pret Ukrainu un Gruziju ir parādījusi, ka 21. gadsimtā nevar uzskatīt, ka suverenitātes un teritoriālās integritātes pamatprincipi ir paši par sevi saprotami;

K. tā kā munīcijas, ieroču un teroristu kaujinieku ieplūšana no Krievijas nelegālu bruņotu grupējumu kontrolētās Ukrainas teritorijās ir radījusi daudzus cilvēku upurus, vairāk nekā divus miljonus iekšēji pārvietotu personu un bēgļu, kā arī pastāvīgu humanitāro krīzi;

L. tā kā Krievija turpina Gruzijas reģionu Abhāzijas un Chinvali reģiona / Dienvidosetijas okupāciju un ir veikusi turpmākus pasākumus nolūkā panākt šo teritoriju faktisku aneksiju, pārkāpjot starptautisko tiesību pamatnormas un principus; tā kā ir notikusi etniskā tīrīšana un ir veiktas piespiedu demogrāfiskās izmaiņas teritorijās, kuras faktiski kontrolē okupācijas spēki, kas tajās pārkāpj cilvēktiesības, tostarp tiesības uz brīvu pārvietošanos, cilvēku savstarpējiem kontaktiem un izglītību dzimtajā valodā;

M. tā kā Krievijas veiktā Krimas Autonomās Republikas un Sevastopoles pilsētas pagaidu okupācija, kā arī Krievijas militārā agresija Ukrainas Donbasā ir radījusi nopietnus cilvēktiesību un pamatbrīvību pārkāpumus okupētajās teritorijās;

N. tā kā Krievija un Eiropas Savienība ir savstarpēji piemērojušas tirdzniecības embargo; tā kā Krievija bez juridiskā pamata īstenoja patvaļīgus pasākumus, kas pārkāpj universālos standartus un kuriem trūkst pārredzamības, lai iekļautu melnajā sarakstā vairākus ES politiķus, liedzot tiem ieceļot Krievijas teritorijā;

O. tā kā konflikti Austrumeiropas partnervalstu teritorijās padara tās uzņēmīgākas pret politisko destabilizāciju un nopietni apdraud to ekonomisko un sociālo situāciju; tā kā turklāt šīs konfliktu skartās teritorijas Eiropas kontinenta iekšienē un tā kaimiņos rada nopietnus draudus ES un tās partneriem;

P. tā kā Ziemeļāfrikā un Tuvajos Austrumos ir plaši izplatīti nemieri, vardarbība un pilsoņu karš; tā kā nabadzība, resursu nepietiekamība, ar klimata pārmaiņām saistīta ietekme, cilvēktiesību pārkāpumi un ekonomiskā stagnācija rada lielu spiedienu iedzīvotājiem daudzās Āfrikas kontinenta un Tuvo Austrumu daļās, īpaši tādām minoritātēm kā kristieši un jezīdi, piespiežot viņus pamest savas mājas;

Q. tā kā 2014. gada septembrī tika izveidota plaša starptautiska koalīcija, kuras mērķis ir sakaut teroristu organizāciju, kas sevi dēvē par "Irākas un Levantes Islāma valsti" (*ISIL*/*Da'esh*);

R. tā kā partnervalstis sadarbojas ar Eiropas Savienību kopējās drošības un aizsardzības politikas (KDAP) jomā, īpaši attiecībā uz KDAP atbalstu drošības sektora reformām partnervalstīs;

S. tā kā Ukraina 2005. gadā un Gruzija un Moldova 2012. gadā ar ES noslēdza pamatnolīgumu par līdzdalību ES vadītajās krīzes pārvarēšanas operācijās; tā kā 2014. gadā Ukraina piedalījās ES kaujas grupu aktivitātēs un nodeva fregati Eiropas Savienības vadītajiem jūras spēkiem (*EU NAVFOR*) Somālijā – operācijai *Atalanta*, turklāt tajā pašā gadā Moldova un Gruzija pirmo reizi piedalījās ES vadītās KDAP misijās, proti, ES militāras apmācības misijā (*EUTM*) Mali un ES militārajā operācijā Centrālāfrikas Republikā (*EUFOR RCA*);

T. tā kā ES dalībvalstis un visas partnervalstis ir parakstījušas daudzpusējus atbruņošanās līgumus, kas saistīti ar masu iznīcināšanas ieročiem (MII), piemēram, Kodolieroču neizplatīšanas līgumu, Līgumu par kodolizmēģinājumu vispārējo aizliegumu un Ķīmisko ieroču konvenciju; tā kā 17 ES dalībvalstis un visas partnervalstis ir parakstījušas arī pielāgoto Līgumu par konvencionālajiem bruņotajiem spēkiem Eiropā;

U. tā kā Eiropas Drošības programma 2015.–2020. gadam, ko ierosināja Komisija, nosaka trīs prioritātes, proti, terorisma apkarošanu un radikalizācijas novēršanu, organizētās noziedzības iznīcināšanu un kibernoziegumu apkarošanu;

V. tā kā dažas ES dalībvalstis, partnervalstis un kaimiņvalstis ir saskārušās ar ārēju agresiju, terora aktiem, pārrobežu organizēto noziedzību un kibernoziegumiem, kuri dažās no šīm valstīm ir saistīti ar vardarbīgu politisko ekstrēmismu un reliģisko radikālismu; tā kā *ISIL*/*Da'esh* ir sponsorējusi uzbrukumus ES dalībvalstīs;

W. tā kā ES un ASV ir iesaistījušās sarunās, lai izveidotu jaunu tirdzniecības nolīgumu, proti, transatlantisko tirdzniecības un ieguldījumu partnerību (*TTIP*);

X. tā kā padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas (*DCFTA*) izveide starp Ukrainu un ES stājās spēkā 2016. gada 1. janvārī; tā kā kopš tā laika Krievija ir piemērojusi Ukrainai ekonomiskas sankcijas, tostarp preču tranzīta ierobežojumus starp Ukrainu un Vidusāziju caur Krieviju;

Y. tā kā lielākā daļa ES dalībvalstu un partnervalstu ir atkarīgas no ārējās enerģijas piegādes, tādēļ enerģijas pieejamībai ir izšķiroša nozīme, veidojot ģeopolitisko situāciju Eiropā; tā kā ES un tās partnervalstu enerģētikas politika nedrīkst apdraudēt Austrumu partnerības pamatvērtības vai šo valstu ārpolitikas saskaņotību;

Z. tā kā ASV, Irāna, Krievija un citi dalībnieki ir tieši vai netieši iesaistīti reģionālajos konfliktos Sīrijā un Irākā un tādēļ varētu palīdzēt atrast politiskos risinājumus, lai šos konfliktus izbeigtu;

AA. tā kā ieilgusī nestabilitāte un vardarbības eskalācija Lībijā rada ievērojamu drošības risku visai Eiropai kopumā;

BB. tā kā Irāna, ES, Francija, Vācija, Apvienotā Karaliste, Ķīna, Krievija un ASV (ES3 + 3), kuras pārstāvji 2015. gada 14. jūlijā tikās Vīnē, ir panākuši tādu vienošanos par Irānas kodoljautājumu, kas ļauj pamazām atcelt ANO Drošības padomes sankcijas, kā arī daudzpusējās un valstu sankcijas, kas ir saistītas ar Irānas kodolprogrammu,

1. atgādina, ka Austrumu partnerības pamatā bija kopīga apņemšanās īstenot kopīgas vērtības, tostarp demokrātiju, tiesiskumu un ievērot cilvēktiesības, kā arī starptautisko tiesību un pamatbrīvību principus, kā arī panākt stabilitāti, drošību un labklājību ES, Austrumeiropas partnervalstīs un visā Eiropas kontinentā; uzsver, ka katrai Austrumu partnerības dalībvalstij ir jāgarantē nopietnu reformu procesa ieviešana un īstenošana un jāapkaro korupcijas mehānismi; uzsver ES atbalstošo lomu šajā jomā;

2. atzīmē, ka Eiropas kaimiņattiecību politikas (EKP) pārskata rezultāti nodrošinās pamatu, lai 2016. gadā iesaistītos nopietnās diskusijās par to, kā ieviest praksē diferencētu pieeju trīs Austrumeiropas partneru, kuri ir noslēguši asociācijas nolīgumus, gadījumā;

3. piekrīt viedoklim, ka ES un tās partnervalstis saskaras ar daudzām un vienlaicīgām drošības problēmām, kuru būtība kļūst aizvien sarežģītāka, vidē, kuru raksturo globalizēta ekonomika, klimata pārmaiņas, starptautiskā mobilitāte, digitalizācija, izmaiņas demogrāfijas situācijā un migrācija, kā arī draudi, ko rada gan tradicionālie valstiskie dalībnieki, gan arī nevalstiskās organizācijas, kuras atbalsta terorismu vai starptautisko noziedzību;

4. aicina ES un tās partnervalstis veidot ciešākas politiskās attiecības un censties panākt attiecīgo ārpolitiku konverģenci un lielāko saskaņotību, lai risinātu kopējās problēmas un aizsargātu šo valstu drošību; uzsver, ka prioritāte ir jānodrošina kopīgiem centieniem atjaunot Eiropas drošības kārtību saskaņā ar starptautiskajām tiesībām; uzsver, ka šādas kārtības pamatā ir jābūt demokrātijas principiem, tiesiskumam, pamatvērtībām, cilvēktiesību ievērošanai, minoritāšu aizsardzībai, suverenitātei, neatkarībai un robežu neaizskaramībai;

5. atgādina, ka atkārtota iesaistīšanās dialogā ar pilsonisko sabiedrību ir izšķiroša, lai nodrošinātu plašu atbalstu tiesībaizsardzības reformām;

6. noraida iespēju, ka Eiropas kontinents tiks no jauna sadalīts lielvaru ietekmes sfērās, kā uz to vedina Krievijas politika un rīcība; apstiprina principu, ka katrai valstij ir suverēnas tiesības brīvi un demokrātiski pieņemt lēmumus par savu ārpolitiku un drošības politiku, kā arī par dalību militārajās aliansēs; uzsver, ka saskaņā ar principiem, kas izklāstīti 1975. gada Helsinku Nobeiguma akta I pantā, katrai valstij Eiropā ir tiesības pašai izvēlēties, vai pievienoties kādam līgumam par aliansi, tostarp NATO dibināšanas līgumam;

7. uzskata, ka jāstiprina Apvienoto Nāciju Organizācijas demokrātiskā pārvaldība; šādā nolūkā aicina ANO dalībvalstis reformēt ANO Drošības padomi, lai tā labāk ņemtu vērā jauno situāciju pasaulē, un palielināt ANO Drošības padomes efektivitāti;

8. augstu vērtē Drošības un sadarbības organizācijas (EDSO) sistēmu kā iekļaujošu forumu dialogam par drošības jautājumiem un konfliktu atrisināšanu; aicina atjaunināt EDSO un sniegt tai atbilstīgu politisko un finansiālo atbalstu; uzsver, cik svarīgi ir turpināt ES, tās dalībvalstu, Austrumeiropas partnervalstu, ANO un EDSO sadarbību un kopīgus centienus krīžu situāciju pārvaldībā un miermīlīgu risinājumu meklēšanā konfliktiem Eiropā; tomēr pauž nožēlu par to, ka nav panākts būtisks progress, atrodot miermīlīgu risinājumu un vispārīgu noregulējumu tā dēvētajos iesaldētajos konfliktos, kas skar lielāku daļu no Austrumeiropas partnervalstīm, un aicina rīkoties efektīvāk un rezultatīvāk;

9. uzskata, ka darbam ar bēgļiem, pārvietotām personām un migrācijas plūsmām nepieciešama kopēja un holistiska pieeja ārpolitikai un migrācijas politikai, aptverot attīstību, konfliktu novēršanu un noregulēšanu, krīžu pārvaldību, pienākumu sadali, humāno palīdzību un kopīgus centienus sloga atvieglošanā; uzsver, ka ES ir obligāti jāsadarbojas ar tās kaimiņiem, ja tā vēlas efektīvi pārvaldīt bēgļu krīzi, vienlaikus aizsargājot Eiropas integrācijas sasniegumus saistībā ar personu brīvu pārvietošanos; turklāt uzsver, ka jāizstrādā īpašas procedūras, lai agrīni identificētu, reģistrētu un dokumentētu nepavadītus vai atšķirtus, iekšēji pārvietotus bērnus un citas neaizsargātas grupas un lai nodrošinātu viņu piekļuvi palīdzībai un pakalpojumiem;

10. uzsver, ka brīva un ilgtspējīga starptautiskā tirdzniecība ir izaugsmes dzinējspēks; tādēļ uzsver, ka ir svarīgi izveidot brīvas un taisnīgas tirdzniecības attiecības un sekmēt ārvalstu ieguldījumus starp ES un Austrumeiropas partnervalstīm, lai veicinātu politisko konverģenci un ekonomisko integrāciju;

11. mudina partnervalstis īstenot reformas, kas garantē tiesu varas neatkarību; tāpat mudina partnervalstis novērst to, ka politiskie spēki izmantotu juridiskās sistēmas selektīva tiesiskuma īstenošanai;

12. uzsver, ka plašsaziņas līdzekļu neatkarība no politiskajām interesēm ir būtiska plašsaziņas līdzekļu vidē; uzskata, ka neatkarīgie plašsaziņas līdzekļi ir svarīgākais spēks, kas cīnās pret nepareizu informāciju un propagandu; tādēļ aicina partnervalstis pārtraukt rīcību, kas apdraud šādu plašsaziņas līdzekļu integritāti; ierosina, lai Eiropas Padomes Venēcijas komisija šajā ziņā palīdzētu partnervalstīm;

13. atzīmē, ka partnervalstīm ir jāapsver dažādas ārpolitikas iespējas, attīstot tirdzniecības attīstības ar ES un citiem kaimiņiem; uzsver, ka padziļinātas un visaptverošas brīvās tirdzniecības zonas (PVBTZ) ar ES, no vienas puses, un ar Gruziju, Moldovu un Ukrainu, no otras puses, mērķis ir ievērojami padziļināt attiecības un attīstīt tirdzniecību un piesaistīt ārvalstu ieguldījumus parakstītāju partneru vidū; uzver, ka PVBTZ un dziļākas tirdzniecības attiecības ar citiem partneriem nav savstarpēji izslēdzošas; uzskata, ka PVBTZ nav vienīgā iespēja veidot ES tirdzniecības politiku Austrumeiropas partneru virzienā; aicina ES sadarbībā ar tās partnervalstīm piedāvāt alternatīvus tirdzniecības pasākumus, kas pielāgoti to attiecīgajām vajadzībām un ierobežojumiem; pauž nosodījumu par tirdzniecības pretpasākumiem, kurus Krievija piemēroja Ukrainai pēc tam, kad stājās spēkā PVBTZ; aicina Komisiju ieviest pagaidu pretpasākumus, lai līdz minimumam samazinātu negatīvo Krievijas tirdzniecības sankciju ietekmi uz Ukrainu;

14. atzinīgi vērtē Komisijas pozitīvo novērtējumu par vīzu režīma liberalizācijas rīcības plāniem, kas paredzēti Ukrainai un Gruzijai; aicina Komisiju drīz iepazīstināt Eiropas Parlamentu ar vajadzīgo likumdošanas priekšlikumu un aicina Padomi atcelt vīzu prasības Ukrainas pilsoņiem;

15. aicina ES un ASV uzsākt diskusijas ar Austrumeiropas partnervalstīm, atklāti un pārredzami iesaistot visas ieinteresētās personas un pilsonisko sabiedrību, par TTIP iespējamo pozitīvo devumu ekonomikai un to, kā šīm valstīm varētu tikt nodrošināta labāka piekļuve tirgiem abos Atlantijas okeāna krastos;

Politika attiecībā uz Krieviju, Turciju un Irānu

16. nosoda propagandas un nepareizas informācijas politiku, kā arī konfrontācijas politiku un politisku vai ekonomisku spiedienu; pauž atbalstu ES stratēģiskajai komunikācijai; aicina ES stiprināt komunikāciju un sadarboties ar Austrumu partnervalstīm, lai pretdarbotos propagandai un nepareizai informācijai;

17. atkārtoti pauž stingru atbalstu Gruzijas suverenitātei un teritoriālajai integritātei tās starptautiski atzītajās robežās; šajā sakarībā pauž bažas attiecībā par notikumiem Gruzijas Abhāzijas reģionā un Chinvali reģionā / Dienvidosetijā, tostarp par Krievijas tā dēvēto "līgumu" īstenošanu, kuri paredz lielāku Krievijas iesaistīšanos Abhāzijas un Chinvali reģionā / Dienvidosetijā, pastāvīgu militāru nostiprināšanos šajās teritorijās, nelikumīgu dzeloņstiepļu žogu un ceļa rādītāju uzstādīšanu okupācijas līnijas garumā un smago vietējo cilvēktiesību situāciju;

18. aicina Krieviju pilnībā ievērot Gruzijas suverenitāti un teritoriālo integritāti un tās starptautiski atzīto robežu neaizskaramību, atcelt tās lēmumu par Abhāzijas un Chinvali reģiona / Dienvidosetijas tā sauktās "neatkarības" atzīšanu un īstenot 2008. gada 12. augusta Līgumu par uguns pārtraukšanu; īpaši aicina Krieviju izbeigt Gruzijas teritoriju okupāciju, ļaut ES pārraudzības misijai un cilvēktiesību uzraudzības mehānismiem pilnībā un netraucēti piekļūt Gruzijas okupētajiem reģioniem un konstruktīvi iesaistīties Ženēvas starptautiskajās apspriedēs par būtiskiem jautājumiem, kas ietverti darba kārtībā, proti, par spēka nepielietošanu, starptautiskās drošības noteikumiem un drošu un cieņpilnu iekšēji pārvietoto personu un bēgļu atgriešanos;

19. nosoda ikvienu militāru darbību un agresiju Austrumeiropas partnervalstīs, kura apdraud Eiropas drošības kārtību, un uzstāj, ka vajadzīgs miermīlīgs strīdu risinājums, kas panākts saskaņā ar ANO Statūtiem, 1975. gada Helsinku Nobeiguma aktu, 1990. gada Parīzes Hartu jaunai Eiropai, Krievijas un NATO padomes dibināšanas aktu, Budapeštas memorandu un Krievijas un Ukrainas Sadraudzības, sadarbības un partnerības līgumu; aicina Minskas vienošanās, 1994. gada maijā starp Azerbaidžānu, Kalnu Karabahu un Armēniju parakstītā pamiera nolīguma un 2008. gada 12. augustā parakstītā Krievijas un Gruzijas pamiera puses īstenot savas saistības un nodrošināt pilnīgu šo nolīgumu īstenošanu;

20. aicina gāzes piegādātājvalstis nekavējoties pārtraukt izmantot enerģijas pieejamību un cenas kā politisku instrumentu, lai izdarītu spiedienu uz ES dalībvalstīm un tās partnervalstīm; aicina ES un tās partnervalstis intensificēt centienus, lai dažādotu savu energoapgādi, izstrādātu alternatīvus enerģijas avotus, palielinātu energotaupību un izmantotu reversās gāzes plūsmas pasākumus, tādā veidā samazinot šo valstu atkarību no enerģijas importa;

21. uzsver, ka gāzes cauruļvada *Nord Stream 2* projekts ir pretrunā ES stratēģiskajām interesēm, piemēram, drošībai, dažādošanai, liberalizācijai un stipras enerģētikas savienības izveidošanai; tādēļ aicina Komisiju un Padomi ievērot noteikumus un mērķus, kas iekļauti trešajā enerģētikas paketē; mudina attiecīgās ES dalībvalstis pārtraukt jebkādu sadarbību ar uzņēmumu *Gazprom* attiecībā uz gāzes cauruļvadu projektu *Nord Stream 2*;

22. pauž bažas par militāru incidentu risku Eiropā, kur Krievija un NATO nesen ir izvietojusi lielākus militārus spēkus un aprīkojumu, īpaši Austrumeiropā, Melnās jūras baseinā, Baltijas jūras valstīs un Arktikas reģiona jūrā; uzskata, ka NATO un Krievijas sadarbību, kura tiek veidota kopš Aukstā kara beigām, nopietni apdraud Eiropas miera kārtības, kuras pamatā ir likums, pārkāpšana, kuras piemērs ir Krievijas nelikumīgā Krimas okupācija un aneksija; iesaka NATO un Krievijai saglabāt atvērtus komunikācijas kanālus un izskatīt jaunas iniciatīvas, lai izvairītos no incidentiem;

23. mudina, lai Krievija kā okupētāja valsts, nodrošinātu visu cilvēktiesību un pamatbrīvību ievērošanu Krimas Autonomajā Republikā un Sevastopoles pilsētā, tostarp nacionālo minoritāšu, īpaši Krimas tatāru, ukraiņu un citu Krimā dzīvojošo neaizsargāto grupu, tiesības un brīvības, un rūpētos, ka attiecīgās starptautiskās cilvēktiesību struktūras var brīvi un netraucēti īstenot uzraudzības pasākumus pussalas teritorijā;

24. uzsver, ka ES un jebkuras partnervalsts efektīvu attiecību un ciešākas sadarbības izveide sniedz labumu visiem; tādēļ aicina ES, tās partnervalstis un Turciju noturēt augsta līmeņa dialogu par ārpolitikas un drošības politikas jautājumiem, piešķirot prioritāti Tuvo Austrumu konfliktiem un drošības jautājumiem un to ietekmei uz migrācijas plūsmām;

25. atzīst Turcijas ievērojamo atbildību un augsti vērtējamos centienus sniegt humāno palīdzību, nodrošināt aizsardzību cilvēkiem, kas bēg no kara un iznīcības Sīrijā un Irākā, un īstenot drošības pasākumus; atzinīgi vērtē ES un Turcijas rīcības plānu, lai kopīgi novērstu migrācijas un bēgļu plūsmu radītās problēmas Eiropā, un aicina abas puses pastiprināt sadarbību nolūkā nodrošināt ātrāku šā plāna īstenošanu;

26. atkārto – lai nodrošinātu stabilitāti un labklājību reģionā, ir ārkārtīgi svarīgi sagatavot pamatu Turcijas un Armēnijas dialogam; aicina bez priekšnoteikumiem īstenot nolīgumus, kas iekļauti protokolos par abu valstu attiecību normalizāciju ([1]), vienlaikus ar Turcijas un Armēnijas sabiedrību izlīguma procesu; uzsver, ka Eiropas kontinentā nav pieņemama slēgto robežu politika;

27. aicina turpināt Armēnijas un Azerbaidžānas dialogu EDSO Minskas grupas līdzpriekšsēdētāju pārraudzībā, tostarp valstu prezidentu līmenī, lai panāktu noturīgu un miermīlīgu noregulējumu, kas sniegtu stabilitāti un izlīgumu, paverot iespējas reģionālai attīstībai un sadarbībai;

28. atzinīgi vērtē ES3 + 3 un Irānas vienošanos par Irānas kodolprogrammu; sagaida, ka pakāpeniski no 2016. gada sākuma tiks atceltas Irānai piemērotās sankcijas saistībā ar kodoljautājumu, ar noteikumu, ka tā īstenos savas saistības; atzīmē, ka iespēja mīkstināt sankcijas Irānai rada jaunas ekonomiskas iespējas ES, tās dalībvalstīm un partnervalstīm; uzskata, ka Kaukāzs var būt pirmais pasaules reģions, kurš var gūt ievērojamu labumu no jaunā un pozitīvā ieguldījumu klimata, kas izveidosies pēc tam, kas tiks noslēgts nolīgums ar Irānu un mīkstinātas tai piemērotās sankcijas; aicina ES un tās partnerus sadarboties, paplašinot ekonomiskās saites ar Irānu, un atklāt un, iespējams, uzsākt jaunus kopīgu interešu projektus, īpaši transporta un enerģētikas jomās;

Palielināt iesaistīšanos Tuvajos Austrumos un Ziemeļāfrikā

29. uzsver, ka pastāv vairākas ļoti nopietnas un savstarpēji saistītas politiskas, ekonomiskas, sociālas un vides problēmas, kuras ir destabilizējušas Tuvo Austrumu un Āfrikas valstis; atzīmē, ka tikmēr, kamēr šīs valstis saskaras ar nemieriem, cilvēktiesību pārkāpumiem un politisko nestabilitāti, tās un to kaimiņvalstis var saskarties ar nozīmīgiem draudiem to drošībai;

30. pauž bažas par dzimumu līdztiesības pasliktināšanos un aizvien lielāko pret sievietēm vērsto vardarbību un apspiešanu, kā arī tolerances trūkumu pret etniskajām un reliģiskajām minoritātēm dažās Tuvo Austrumu un Ziemeļāfrikas valstīs; uzskata, ka šī negatīvā tendence var radīt spriedzi šajās sabiedrībās un var sagatavot vidi jauniem konfliktiem un citām negatīvām sekām, piemēram, iedzīvotāju pārvietošanai vai bēgļu plūsmām;

([1]) Protokols par diplomātisko attiecību nodibināšanu (2009) un Protokols par divpusēju attiecību veidošanu starp Turcijas Republiku un Armēnijas Republiku.

31. pauž aicinājumu pēc jaunas pieejas drošības jautājumiem šajā reģionā un attiecīgo valstu sadarbības, veidojot stratēģiskas partnerības, kas aptver dažādas politikas jomas, tostarp palīdzību attīstības jomā, kultūru sadarbību, pielāgošanos klimata pārmaiņām, konfliktu novēršanu un robežkontroles pārvaldību;

32. aicina ES un tās partnervalstis darīt visu iespējamo, lai ietekmētu attiecīgās partijas nolūkā izbeigt pilsoņu karu Sīrijā un sagatavoties politiskam risinājumam; uzskata, ka *ISIL/Da'esh* un citiem ANO sarakstā iekļautiem teroristu grupējumiem nedrīkst būt nekāda vara Sīrijas pēckara periodā vai politiskajā nākotnē; uzskata, ka civiliedzīvotāju aizsardzībai Sīrijā ir jābūt starptautiskās sabiedrības prioritātei, un tādēļ aicina konflikta puses pārtraukt nesamērīgus un neselektīvus uzbrukumus, tostarp uz civiliedzīvotāju zonām mērķētas artilērijas apšaudes, un nepieļaut šķēršļus humānās palīdzības nonākšanai pie civiliedzīvotājiem konflikta zonās;

33. atzīmē, ka uzbrukumi civiliedzīvotājiem un cilvēktiesību pārkāpumi Sīrijā ir veicinājuši teroristu grupējumu, īpaši *ISIL/Da'esh* ietekmes palielināšanos; uzskata, ka *ISIL/Da'esh* rada draudus starptautiskajam mieram un drošībai un ka šī organizācija ir būtiski pasliktinājusi stabilitāti Irākā, Sīrijā un plašā Tuvo Austrumu reģionā, nesot atbildību par sistemātiskiem cilvēktiesību un starptautisko tiesību pārkāpumiem, tostarp tīšām civiliedzīvotāju slepkavībām un atsevišķu personu un veselu kopienu vajāšanām, papildus daudzām citām zvērībām; atzinīgi vērtē starptautiskās koalīcijas partneru apņemšanos turpināt apkarot *ISIL/Da'esh*;

34. uzskata, ka visa Tuvo Austrumu reģiona stabilitātei ārkārtīgi svarīgi ir atsākt miera procesu Izraēlas un Palestīnas konfliktā, lai panāktu noturīgu visaptverošu noregulējumu, kurā būtu ievērotas starptautiskās tiesības un kura pamatā būtu divu valstu princips;

Sadarbības izvēršana drošības un aizsardzības jomā

35. atzīmē, ka ārējie un iekšējie drošības apdraudējumi ir kļuvuši vēl vairāk savstarpēji saistīti un sarežģītāki un tādēļ tos ir grūtāk paredzēt; īpaši norāda un hibrīddraudiem, kuri ir saistīti ar militāro un nemilitāro līdzekļu izmantošanu, sākot no izlūkošanas, politiskas kūdīšanas un nepareizas informēšanas līdz kiberuzbrukumiem un ekonomiskam spiedienam;

36. aicina ES un Austrumeiropas partnervalstis pārdomāt un īstenot jaunus kopīgus pasākumus, lai aizkavētu un apkarotu jaunus drošības apdraudējumus, cita starpā palielinot sadarbību un apmainoties ar būtisku informāciju; atbalsta ES un tās partnervalstu sadarbības izvēršanu drošības un aizsardzības jomā, īpaši saistībā ar Austrumu partnerības kolēģiju sadarbībai šajā jomā; aicina ES pastiprināt drošības un konflikta kontekstuālās izpratnes komponenti Eiropas kaimiņattiecību politikā un Austrumu partnerībā, koncentrējot vairāk iniciatīvu un resursu drošības sektora reformai (DSR), pretterorismam, sadarbībai KDAP jautājumos, organizētajai noziedzībai un robežu pārvaldībai; uzsver, cik svarīga ir tiesu iestāžu un policijas sadarbība, piemēram, ar Eiropola un *Eurojust* palīdzību;

37. atzinīgi vērtē jaunās prioritātes pārskatītajā EKP, kā arī ES nodomu pastiprināt sadarbību ar tās partnervalstīm tādās jomās kā konfliktu novēršana, cīņa pret terorismu, radikalizācijas, organizētās noziedzības apkarošana, robežu pārvaldība un drošības sektora reforma; uzskata, ka šādai sadarbībai jābūt lietišķai un vērstai pret kopīgiem drošības apdraudējumiem un jāveicina kopīgas pūles dzīvotspējīgam konfliktu noregulējumam, tostarp ar pastiprinātu dalību KDAP misijās un apmācības darbībās, kā arī ar darbībām, lai nodrošinātu masu iznīcināšanas ieroču neizplatīšanu un cīņu pret nelikumīgu kājnieku ieroču un vieglo ieroču tirdzniecību;

38. uzskata, ka ciešāka sadarbība ir nepieciešama īpaši tādēļ, lai palielinātu zināšanas par ES koncepcijām attiecībā uz drošības sektora reformu partnervalstīs; aicina ES un tās dalībvalstis turpināt sniegt atbalstu partnervalstīm reformu veikšanā, pienācīgu valsts iestāžu veidošanā un labas prakses īstenošanā attiecībā uz drošības jautājumiem, piemēram, krīžu pārvaldību un izlūkošanu; uzsver, ka nepieciešama pareiza to valsts iestāžu parlamentāra uzraudzība, kuras ir atbildīgas par drošību un izlūkošanu;

39. uzsver nepieciešamību stiprināt ES un tās partnervalstu izturību, kas ir spēja izturēt iekšēju un ārēju spriedzi un satricinājumus, tostarp hibrīddraudus, un pielāgoties tiem; uzsver, ka šajā nolūkā ir būtiski novērst krīžu pamatcēloņus, stiprināt valsts iestādes, veicināt tiesiskumu un neatkarīgas tiesu iestādes, kā arī īstenot efektīvus pasākumus korupcijas apkarošanai; aicina ES atbalstīt partnervalstu civilās drošības sektora reformas, jo tām ir izšķiroša nozīme, lai veidotu sabiedrības izturību pret pēkšņiem un dažādiem satricinājumiem;

40. ierosina partnervalstīm stiprināt sadarbību ar ES drošības un aizsardzības jomā un atrast tādu pieeju militārajām stratēģijām, kas būtu kopīga ar ES; atzinīgi vērtē Gruzijas, Moldovas un Ukrainas dalību ES vadītajās krīžu pārvaldības operācijās un uzsver, ka tas ilgtermiņā palielinās ES un tās partneru militāro sadarbspēju; ierosina Gruzijai un Moldovai apsvērt dalību ES kaujas grupu aktivitātēs; ierosina ES aktīvāk iesaistīties miermīlīgā konfliktu noregulējumā Austrumeiropas partnervalstu teritorijās;

41. uzsver, ka jāsaglabā stabilitāte Moldovā saistībā ar tās politisko krīzi, arī attiecībā uz pašreizējo Piedņestras konfliktu, kurš ir jārisina iekļaujošās un atklātās sarunās;

42. uzskata, ka steidzami ir jāatrisina"iesaldētie konflikti" Eiropas kaimiņvalstīs (Piedņestrā, Abhāzijā un Dienvidosetijā, un Kalnu Karabahā), lai radītu stabilitāti reģionā; uzskata, ka Austrumeiropas partnervalstīm ir ciešāk jāsadarbojas, lai izveidotu stingru pamatu reģionālās integrācijas panākšanai;

Atbruņošanās īstenošana un ieroču izplatīšanas un kontrabandas riska novēršana

43. aicina ES, tās dalībvalstis un partnervalstis aktīvi censties veicināt daudzpusējo atbruņošanās līgumu universālumu; mudina ES un tās dalībvalstis labāk izmantot potenciālu sekmēt un atbalstīt kopīgas atbruņošanās operācijas, iesaistot partnervalstis;

44. aicina spēcīgāk pievērsties ieroču kontroles nozīmei drošības politikā un nelegālu ieroču tirdzniecības apkarošanai; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Apvienoto Nāciju Organizācijas Ieroču tirdzniecības līguma stāšanos spēkā 2014. gada decembrī, jo tā mērķis ir atbildības un pārredzamības stiprināšana ieroču tirdzniecībā; mudina Austrumeiropas partnervalstis pievienoties ES kopējai nostājai par ieroču eksportu;

45. atbalsta ES un tās partnervalstu sadarbību, lai mazinātu risku, ko rada masu iznīcināšanas ieroči (MII) un MII sastāvdaļu un ķīmisku, bioloģisku, radioloģisku un kodola ieroču (*CBRN*) izplatīšana un kontrabanda; aicina turpināt attīstīt prasmes un projektu atbalsta līdzekļus, kas paredzēti ES *CBRN* Izcilības centram Dienvidaustrumeiropai/Dienvidkaukāzam/Moldovai/Ukrainai;

46. mudina ES ņemt vērā Krievijas veikto intensīvo militarizāciju nelikumīgi okupētajā Krimā, tostarp kodolieroču izvietošanu, kas ir nopietns drauds ES, Melnās jūras un Vidusjūras reģiona drošībai; aicina Krieviju ievērot Ukrainas kā bezkodolieroču valsts statusu tās starptautiski atzītajās robežās;

Terorisma, organizētās noziedzības un kibernoziedzības apkarošana

47. uzsver globālas un reģionālas daudzpusējas un starpvalstu sadarbības nozīmi saistībā ar terorisma, organizētās noziedzības un kibernoziedzības radīto problēmu risināšanu, kā tas uzsvērts Komisijas 2015. gada 28. aprīļa paziņojumā par Eiropas Drošības programmu; tādēļ aicina ES dalībvalstis un partnervalstis stiprināt sadarbību starp tiesībaizsardzības iestādēm, kas apkaro terorismu, transnacionālo un pārrobežu noziedzību, piemēram, cilvēku tirdzniecību – īpaši sieviešu un bērnu, narkotiku, ieroču un kultūras preču tirdzniecību – un ekonomisko noziedzību un kibernoziedzību; mudina partnervalstis pastiprināt savu sadarbību šajās jomās reģionālā līmenī;

48. mudina ES, tās dalībvalstis un partnervalstis izmantot efektīvu pieeju terorisma apkarošanas politikai savā valstī un ārpus tās; īpaši ierosina novērst vietējas izcelsmes terorisma (piemēram, politisko un reliģisko ekstrēmismu) pamatcēloņus, apkarot teroristu organizāciju vervēšanu un izskaust mudināšanu terora aktu veikšanai; aicina pilnībā izmantot ES ārpolitiku un attīstības politiku, lai apkarotu nabadzību, diskrimināciju un marginalizāciju, korupciju, sekmēt labu pārvaldību un novērst un atrisināt konfliktus, jo šie elementi ir būtiski neaizsargātu sabiedrības grupu nosargāšanai no ekstrēmisma propagandas;

49. norāda, ka reģionā ir izplatīta organizētā noziedzība un korupcija un ka minētās problēmas ir jārisina, lai nepieļautu iespējamu negatīvu ietekmi uz reģionālo integrāciju un palielinātu demokrātisko iestāžu uzticamību;

50. aicina ES dalībvalstis un Komisiju stiprināt sadarbību ar interneta uzņēmumiem un sociālo tīklu platformu un to starpā, lai ierobežotu piekļuvi teroristu materiāliem tiešsaistē un izdzēstu teroristu propagandu, vienlaikus nodrošinot pamattiesību, īpaši datu privātuma un datu aizsardzības tiesību, ievērošanu;

51. uzdod līdzpriekšsēdētājiem šo rezolūciju nosūtīt Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam, Padomei, Komisijai, Komisijas priekšsēdētāja vietniecei / Savienības Augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos, Eiropas kaimiņattiecību politikas un paplašināšanās sarunu komisāram, Eiropas Ārējās darbības dienestam un ES dalībvalstu un Austrumeiropas partnervalstu valdībām un parlamentiem.